

15 ANI DE LA PRĂBUȘIREA DOFTANEI

MĂRTURII DE LUPTĂ

Cîntare la cimitirul „Trei pruni”

de EUGEN JEBELEANU

Iarna-n munți își duce blana,
Liberă-i pe deal Doftana.
Cerul e albastru tot,
Crenștile — subțiri — dau rod.
Prind sub ele să s-ascunză
Pășărilă ci a frunză.
Cum îi păsăreana deasă,
Frunze mici încep să lasă.
Din înghet smulgindu-și briul,
Își desfinde trupul, riul.
Limpezimea riului
E ca apa cerului.
Și el dorm, întins în șir,
Uite-aici în cimitir,
Cot la cot, cum au trăit,
Sub larba ce-i incolțit.
Trenuri mari vin și se duc
Șuierînd departe-n vale
Doarme finăr Mironiuc
Invelit de țărna moale.
Soarele își revărsă arzînd,
Șipotele iar și-l arzînd.
Doarme-n straiul birții bînd,
Prot Andrei, printre tovarăș.

Gîndurile te-mbulzesc,
Lacrimile îți soptesc:
Poartă-ți pasul bînșor,
Fie-ți talpa ca de nor,
Treci print cimitir și umbli
Cu călcie fără umbră,
Ca să dormă somn tîhnit
În țărna ce i-a-nvelit,
S-aibă parte somnului
De lumina razelor,
De țihna tăcerilor.
Calcă lin, căci dorm adînc
Cu florile la oblic.

Lacrima-ți zice, nebuna,
Cum că dorm pe totdeauna.
Spune lacrima fierbinte
Cum că dorm. Lacrima minte!
Nu sint ei răsrîrîți în ea,
Ci doar slăbiciunea ta.
Nu dorm ei, nu li-a somn,
Că mai e picior de domn
Și prin țară și pe-aure.
Nu poartă somnul să-l fure.
Nu dorm el, alungă-ți gîndul,
Nu-i în stare-nțreg pămîntul
Să le-acopere nicînd
Inimile dogorînd.

Cată pînă-n zări departe
Și găsești din el o parte
Cată în uzline-nalte
Răsuflările li-s calde.
Unde creștem cu teme
Fericea, — sint și ei.
Unde-i greu și-l bătaie,
Nu e unul să-nfirze.

Halde, lacrimile-ți svîntă:
Pășărilă toate cîntă!
(Din volumul „Versuri alese”)

Regimul sălbatic dela Doftana

Definiți jefuiți și ucigași. — Căți morți sunt în 1922 și căți în 1923. — O anchetă. — Cum se poartă direcția închisorii

A șese zile de greva foamei

Tăranul antifascist Ion Mironiuc a fost asasinat în închisoarea Doftana

TOȚI DEȚINUȚII POLITICI ANTI-FASCIȘTI AU DECLARAT GREVA FOAMEI

NA SE RIDICE PUTEREA LUPTEI MASELOR LARGI ÎMPOTRIVA ASASINĂRII LUPĂTORILOR ANTI-FASCIȘTI, PENTRU CONDAMNAREA ASASINILOR PENTRU REGIM POLITIC ÎN ÎNCHISORI, PENTRU SALVAREA LUPĂTORILOR ANTI-FASCIȘTI ÎN ÎNCHISORI

Apelul tovarășilor închiși la Doftana

Către clasa muncitoare din România

Tercerea fascistă în închisori

Guvernul fascist nominalizat și intrucăz regimul de o-

BATJOCURA TREBUE SA INCETZE!

La Doftana sunt închiși laolaltă oșandii

Jos regimul de ucidere al deținuților politici în închisori!

TRĂIASCĂ AMNESTIA TUTUROR ANTI-FASCIȘTILOR CONDMANNAȚI

Către toți cei ce muncesc la orașe sau la saie!

Către toți studenții și intelectuali!

Tovarăși și Cetățeni

În anul sălbaticii prigoane a regimului burghezo-moșieresc, Partidul Comunist din România a mobilizat masele largi ale poporului pentru apărarea vieții deținuților politici revoluționari de la Doftana și din alte închisori. Numai acțiunile de protest ale clasei muncitoare, ale unor cercuri largi ale opiniei publice au împiedicat clasele exploatare să-și pună pe de-a-ntregul în aplicare planul monstruos de exterminare a comunistilor întemnițați.

„Nici o fabrică și nici un sat fără acțiuni pentru sprînjirea prizonierilor politici — scria „Scinteia” ilegală din 11 august 1933. În întinșii și demonstrații în fața închisorilor, a Direcției generale a închisorilor, a autorităților — luptați pentru eliberarea tuturor deținuților politici, împotriva regimului de teroare și asasinare din închisori, pentru regim politic în închisori. Nu lăsați să treacă nici o acțiune, nici o luptă, fără ca ea să fie în același timp o sprînjire a tovarășilor noștri căzuți în luptă în mișcările burgheze!”

În clișeu: Fascismele ale titlurilor unor articole publicate în „Socialismul”, „Scinteia”, „Viața muncitoare”, „Apărarea cereștilor”, precum și manifeste ale partidului, care demască teroarea sîngerosă dezlănțuită împotriva deținuților politici revoluționari de la Doftana și chemau masele la luptă pentru salvarea vieții acestora.

Este Doftana noaptea de noiembrie apăsa cu cerul de beznă. Într-o celulă din rîndul de mijloc al secției „C”, la lumina slabă a unei lămpi primitive de petrol, Ilie Pintilie citea o carte: „Bazele leninismului”. Pe o foaie de hîrtie făcea însemnări grăbite, trăgînd mereu cu urechea spre coridor. Cînea cînta la vioară o melodie de Bach. Din cînd în cînd însă arcașul apăsa distonant și prelunge pe coarda grasă. Atunci Pintilie ascundea repede cartea și foaia cu însemnări. Pe coridor se auzeau pașii gardianului. Cînd bocănitul se îndepărta, Pintilie se puneă din nou pe citit. Trebuia pregătirea conferinței pentru a doua zi la „pregătirea politică”, ce se ținea la geam, în curtea mare, în ciuda oricărui maltratare și schingiuiri. În răstimpuri răsunau ciocăniții inegale în ușile celorlalte celule: se comunica ceva prin „Morse”. Afară ploua mărunț și monoton...

Cu două ceasuri înainte de zori, zidurile închisorii începură deodată să zădănice. Cutremur! Subrezită, „surtoră” morții” vădită din temelii, odată și iară. Vii năpraznic, zmcuindu-se încocoace și încolo, apoi, biruții, se prăbușir într-o gălă. Cîteva clipe stăpîni haosul. Curînd însă, de sub ruine începură să răzbată, tot mai puternice, chemări într-ajutor. Zidurile prădăuie sulocau, strîveau zeci de vieți. Cu comunistii în frunte, cei scăpați țeferi ori ușor răniți, formară îndată echipe de salvare. Ceasuri în șir, scormonind adesea cu unghile molozul și cărămizile, ei căutau și salvau zeci de deținuți... Dar la adunarea din ziua de 10 noiembrie 1940, 14 tovarășii n-au mai răspuns la apel. Nici neînfricatul celerist Ilie Pintilie, membru al C.C. al P.C.R., nici Janos Herbak, nici pictorul Gheorghe Palos, nici fărânuț revoluționar Ion Galuzinski, nici I. Salamander, cel îndrăgostit de muzica lui Bach... 14 scierie purtate pe uneri de tovarășii au luat calea cimitirului de la „Trei pruni”. Erau cele din urmă victime ale Doftanei. Crîmă premădiată a reacțiunii fasciste, care nu voise să evacueze închisoarea la cererea deținuților, se înapfășie, Din sute de pieturi a izbucnit acolo, la căpătîul celor căzuți, solemn, izvorul din adîncul inimilor, jurămîntul de a transforma în faptă visul cu care trăiseră pînă în ultima clipă Ilie Pintilie și tovarășii săi: România socialistă de mîine.

A trecut 15 ani de atunci. Și iată că aici, pe locul fostei Bastilii românești, unde cei mai buni fii ai poporului, luptătorii pentru libertate, au fost întemnițați și torturați cumplit, ani de-a rîndul, de clasa burghezo-moșierască, se-nalță azi, în anii puterii populare, acel „mausoleu” de care vorbea vechiul cîntec al „doftaniștilor” — muzeul Doftana.

Cădrii sure, de piatră, înconjură de ziduri înalte, cu turnuri de pază. De cum intri în gîntul porții dai cu ochii de cătușe și lanțuri grele. Alături, pe „masa gardianului” — o vină de bou. Cu acestea se făcea „primirea” la Doftana. În sălile muzeului, instalat în clădirea reconstruită a fostelor ateliere, imaginea ții este întregită de zădărnicele vîrjate, expuse în vitrine, de butucii care se atîrnau de picioarele deținuților, de armele cu daturile pleznite de atîta lovit, pe care gardienii le-au părăsit în noaptea cutremurului.

„Și acesta nu e decît începutul. Iată „H”-ul, celulele umede, întunecoase, reci, cu podea de ciment și acoperis de tablă ondulată, unde iarna gerul îngheta mădăralele, iar vara arșia storcea viața din om. Despre regimul de aici vorbește un raport

Scrisoare adresată C.C. al P.C.R. de conferința de partid de la Doftana (1938)

Reuniți în conferința de partid a celei mai mari celule a P.C.R. vă trimitem vouă, conducătorilor luptei de dezrobire a proletariatului și popoarelor din România... căldurosul nostru salut revoluționar...

Tactica voastră... de unire a tuturor forțelor antifasciste democratice pentru bararea drumului fascismului și războiului, dovedită cu ocazia ultimelor alegeri, ne arată nouă obiectivul principal de luptă către care trebuie să ne îndreptăm în calitate de soldați devotați ai P.C.R. și conducători ai maselor revoluționare...

Atenția și grija voastră tovarășească față de noi, popularizarea conducătorilor noștri închiși, care grație vouă au ajuns asăzi cunoscuți și iubiți de milioane de exploatați din țară și străinătate, ne dau nouă țărnia și curajul de a persista în lupta noastră diriză, în ciuda tuturor șicanelor și a regimului de asasinare din închisoare.

Vă asigurăm, iubiți tovarășii, că vom ști să ne facem întreaga datorie față de P.C.R. și clasa muncitoare din România în lupta pentru zdrobirea dictaturii, pentru pace, piine, pămînt și libertate.

În numele Com. de P. al celei P.C.R. din închisoarea...

cegătit și colii de ridichi, putrede). „Nu are voie să-și indulcească traul cu alte alimente. Nu are voie să scrie sau să primească scrisori și nici să fie vizitat de rude”. Dar raportul acesta nu aminea cum, în fiecare zi, după un program sistematic, bestial, deținuții erau bătuți, nu de puține ori, cu ranga, pînă la nesimțire. Da, iată scopul pe care-l urmăreau zi cu zi, cu o cruzime sîngerosă, slugile regimului burghez: distrugerea morală și fizică a viteilor fii ai poporului, care deschideau ochii maselor asupra izvoarelor suferințelor lor nesfîrșite — exploatarea și asuprirea capitalisto-moșierască și le arătau calea eliberării de robie — lupta revoluționară nerîdicată. Iată pentru ce au fost construite doftanalele, iată în ce scop au fost inventate tot felul de torturi canibalice, iată pentru ce s-a pregătit la școala crimei fasciste din Germania Savenescu, poreclii „Balaurul”, călăul de la Doftana.

Ochii și se opresc asupra loacelor de fier așezate la fiecare colț de clădire. În aceste loace băteau gardienii adesea pentru a acoperi strigătele deținuților torturați, pentru a acoperi jurluna de voci omeneste care strigau de se auzea pînă departe, la Cîmpina: „Nu bate!”. Și, în ciuda oricăror maltratare și schingiuiri, deasupra Doftanei se îndalță cîntecul de libertate, chemări care ridicau masele asupra luptei împotriva cumplitei terori. Nîmic n-a putut frînge voința comunistilor și luptătorilor antifasciști, după cum

nîmic nu poate înăbuși adevărul! „Voi ureți să faceți din Doftana un mormînt, noi, comunistii, o vom transforma într-o universitate de partid”, era răspunsul pe care îl primeau călăii.

Într-o vîtrînă — zeci de foite de figară acoperite de un scris mărunț. Vizitatorii se apleacă cu emoție deasupra lor să le descifreze: sînt cantite din Cursul scurt de istorie a P.C.U.S., pe care le-au studiat doftaniștii. Iată lucrări ale lui Lenin: „Statul și revoluția”, „Imperialismul, stadiul cel mai înalt al capitalismului”, iată fotocopiile ale documentelor și hotărîrilor P.C.U.S. și ale partidului nostru. Marxism-leninismul era apa vie din care deținuții sorbeau mereu puteri.

Pe un panou poți citi un raport din 19 martie 1938 al unor detectivi strecurăți între deținuți: „În fiecare zi, după amiază, în toate secțiile ocupate de antifasciști se face așa-zisa „muncă politică” — țîindu-se conferințe, prelegeri, referate priitoare la chestiunile politice la oșgînea zetei și se face deținuților educație marxistă”.

Comunistii întemnițați la Doftana au sorbit puteri din legătura lor strînsă cu poporul — de care nici un zid, nici un bloc de piatră, nici un lanț nu i-a putut smulge. Cu adîncă emoție vezi expuse scrisori ale deținuților care demască regimul de exterminare din temniță; iată, în facsimil un apel: „Viața tovarășilor noștri, care între zidurile nușcărilor ore-lungesc lupta din afară a maselor, nu poate fi salvată decît prin acțiunea acestor mase”; iată un tablou care înălțează una dintre demonstrațiile de protest ale muncitorilor la porțile Doftanei. Din nîlnul lor, oamenii muncii își rupeau de la gură pentru a-i ajuta pe cei închiși — și iată totodată expuse diferite obiecte de artă lucrate de deținuții comunisti, spre a fi vîndute și a contribui astfel la sprînjirea materială a partidului.

Văzînd cu proprii ții ochi toate acestemărturi ale luptei și ale jertfei, înțelegi odată mai mult imensa țărnie a partidului, puterea lui de a educa și căli luptătorii devotați pînă la sacrificiu cauzei dezrobirii poporului. Cele mai groaznice torturi ei le-au înfruntat cu un eroism demn de această măreță cauză, iar poporul i-a urmat pe fiii săi cei mai devotați, pe purtătorii steagului eliberării sale. Sub conducerea lor încercată și-a azoirit lanțurile de pe grumaz, și-a cucerit libertatea.

Înaintea de a părăsi muzeul am răsfoit „Cartea roșie”, unde și-au scris impresiile oamenii muncii care vizitează Doftana. Plecînd de aici mai țari, mai călție ei și-au exprimat în cuvînte simple sentimentele și hotărîrea lor — sentimentele și hotărîrea unor oameni care amneză calea luminoasă de înălțare a partidului. „Inchisoarea Doftana a fost o universitate nu numai pentru cei deținuți altdată aici, ea este o universitate și pentru cei ce o vizitează astăzi” — scrie un muncitor. „Exemplul lor ne îmbărbătează la luptă și la muncă pentru construirea socialismului în patria noastră și pentru apărarea păcii” — completează mai departe un grup de muncitori de la o fabrică din Căpîlnă.

În aceste zile, cînd partidul se pregătește pentru un eveniment de seamă în viața sa — Congresul al II-lea — oamenii muncii vin și de zi în număr tot mai mare la muzeul Doftanei, spre a sorbi din acest izvor nescecat de țărnie și încredere noi forțe în lupta pentru fărîrea unui viitor luminos.

I. STAVARUȘ

O pagină eroică din istoria partidului

P. NICULESCU
director adjunct
al Institutului de istorie a partidului
de pe lângă C.C. al P.M.R.

La Doftana există o secție „H”, pentru deținuții „nedisciplinați”. Aici se află celule de 3 m. pe 1,50 m., fără aer, fără apă, masă ori scaun, fără instalații sanitare. Luni de zile în șir nu există apă pentru spălat, nici rufărle. Hrana e murdară și puțină — 30 kg. ciorbă pentru 200 de deținuți. Într-o găleată se fierb cartofi necurătați, apoi se adaugă apă murdară (care face să se umfle corpul și provoacă nefrită)... Deținuții li se pun cătușe și curînd încheieturile li slabesc mult. Sint netrecut bătuți. Deținuții bătuți la țărni nu mai pot umbra cînd sint aduși din nou în celule.

Într-un răstimp de șase luni, din 53 de deținuți la secția „H”, numai 12 n-au murit. În primăvara anului 1923 au fost 38 de cazuri de deces la Doftana, din care 36 la secția „H”. Cînd deținuții se îmbolnăvesc sint lăsați să moară” (1)

Din ce în ce mai organizat și mai hotărît au luptat deținuții politici împotriva regimului de exterminare. În 1923, ca urmare a luptei soldate a deținuților comunisti, direcția închisorii e nevoită să le acorde — pentru prima oară — regim politic. Deținuții trebuie să ducă o luptă permanentă pentru apărarea regimului politic, împotriva încercărilor administrației închisorii de a-l desființa.

În anul 1933 — după eroicele lupte din februarie ale cereștilor și petroliștilor — clasele dominante, orientându-se tot mai mult spre fascism, trec la ofensivă împotriva mișcării muncitorești. Reprimarea mișcărilor greviste, teroarea dezlănțuită împotriva organizațiilor democratice, lichidarea libertăților cetățenești merg mină în mină cu înăsprirea regimului din închisori, unde, sub influența metodelor sadice folosite de hitleriștii în Germania, se introduc metode noi, și mai sălbatic, de schinguire a deținuților politici antifasciști.

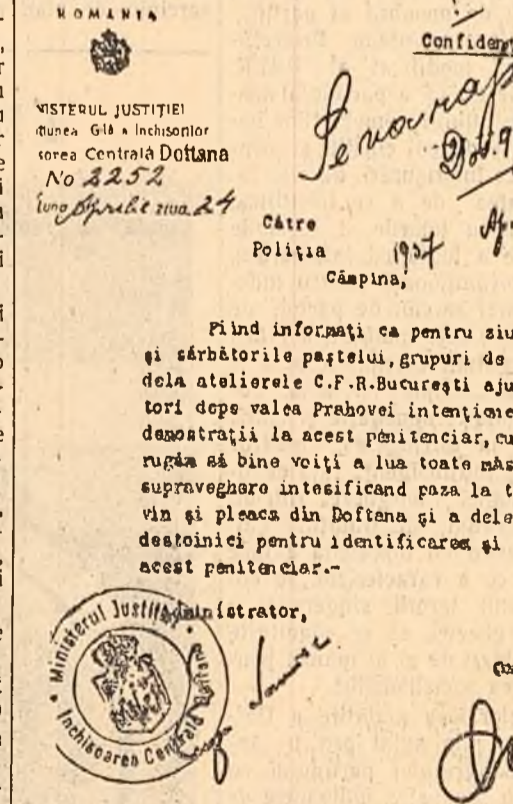
Acum începe epoca cea mai neagră din istoria Doftanei. Deținuții sint supuși regimului celular și noaptea și hrăniți numai cu turtol, făcînd din mîlai incins, care provoca pelagră. Li se răpesc drepturile cetățenești prin jertfe grele: dreptul la plimbarea zilnică în curte, la primirea de alimente și bani de la familia, la spălătur rufelor. În iarna anului 1933-34 este ucis

Nu mai lupta voastră hotărîtă poate să salveze de la moarte sigură pe închiși revoluționari!

În mișcările voastre sălă salvarea lor! Sub presiunea opiniei publice și a luptei deținuților, administrația penitenciarului e nevoită să dea înapoi. Delegația deținuților politici, condusă de Bela Brainer, tratează cu direcția, obținînd îmbunătățirea regimului, dreptul deținuților de a sta ziua în curte, de a lucra cu instrumentele lor diferite obiecte, de a-și găsi singuri mîncare, dreptul la vorbitor, de a primi colete și bani și de a citi un ziar.

După cîteva luni însă, călăul Cristescu încearcă o „rebeliune” cu ajutorul cîtorva provocatori și trece din nou la schinguirea deținuților. În anul următor, Savenescu, succesorul lui Cristescu, înrăutățește și mai mult regimul.

În această vreme e ucis în bătai deținuții antifascist Ion Mironiuc. O nouă perioadă grea începe pentru „doftaniști”. Lupta lor împotriva administrației închisorii și a guvernului ia o mare amploare, mai ales începînd din 1937, cînd sint aduși la Doftana condamnații din procesul cereștilor, în frunte cu tovarășii Gh. Gheorghiu-Dej și Chivu Stoică. În această perioadă se ridică nivelul muncii politico-educative a organizației de partid ilegale din închisoare. Ca urmare, se înțărește unitatea de luptă a deținuților, tactica folosită e mai justă. Prin lupta lor, deținuții obțin — la sfîrșitul anului 1937 — îndepărtarea lui Savenescu, iar în februarie 1938, regimul politic, care va fi menținut pînă la prăbușirea

Facsimilul unei adrese a direcției închisorii „Doftana” către poliția din Cîmpina, cerîndu-i să ia măsuri pentru a împiedica demonstrații pe care muncitorii cereștilor din București și muncitorii din Valea Prahovei le pregăteau s-o organizeze de la 1 Mai 1937 la Doftana spre a-și exprima solidaritatea cu deținuții antifasciști.

lana luptătorii comunisti și antifasciști au găsit posibilitatea de a studia învățătura marxist-leninistă. Fie că se copia pe mici foite cite o pagină din Cursul scurt de istorie a P.C.U.S., sau din diferite opere ale clasicii marxism-leninismului, fie că se organizau referate sau dezbateri pe grupe în legătură cu diferite probleme politice, lumina teoriei marxiste pătrundea în toate celulele. Sub îndrumarea organizației de partid, la Doftana s-a studiat „Problemele leninismului”, Isto-

Timp de aproape o jumătate de secol, închisoarea Doftana a fost un simbol al regimului terorist al capitaliștilor și moșierilor și, în același timp, un simbol al eroismului celor mai buni fii ai poporului, care năvălindu-se înfricoșat în de teroarea sălbatică, nici de torturile și schinguirile la care erau supuși, n-au încetat lupta pentru libertate și fericirea poporului nostru.

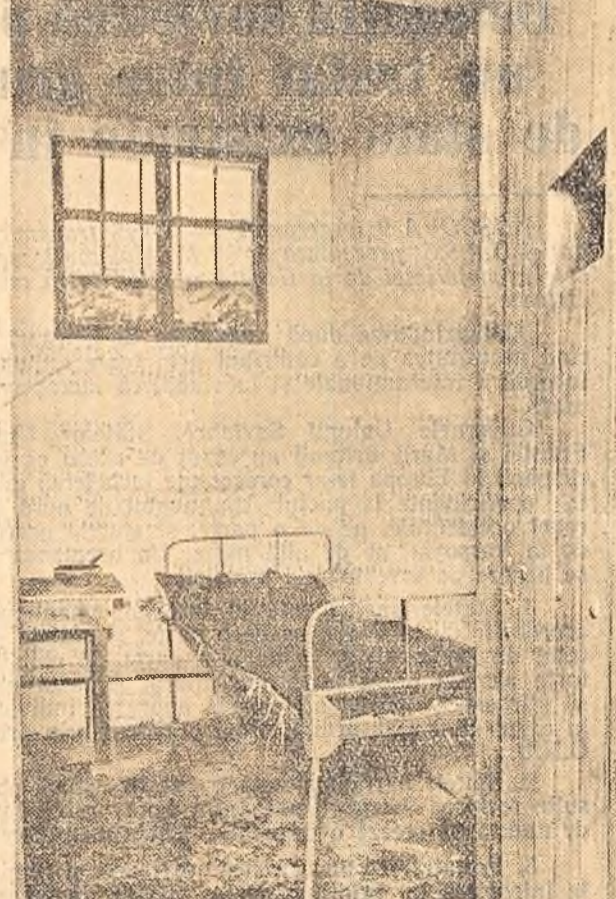
În ultimul deceniu al secolului trecut, în condițiile trecerii capitalismului în stadiul imperialismului, ale creșterii mișcării muncitorești și ale ascuțirii luptei de clasă în țara noastră, guvernul burghezo-moșieresc a hotărît să construiască o serie de închisori, printre care și Doftana, în scopul reprimirii luptei poporului.

Așa a fost blagoslovită țara noastră cu acest lăcaș de tortură cu aproape 400 de celule, durat după modelul unei închisori din Belgia, pe locul unor vechi oșene de lângă Telega.

Aci și-au ispisit „crima” de a fi cerut pămînt țărani condamnați după răscădă din 1907. Aici au fost întemnițați soldați care s-au ridicat împotriva războiului imperialist din 1914—1918, precum și muncitori care au participat la greva generală din 1920. Începînd din 1921, Doftana a devenit principala închisoare „politică” a vechii Români.

Guvernele claselor exploatare au folosit Doftana în scopul de a izola pe luptătorii comunisti de masele care-i urmu, pentru a-i demoraliza și a le frînge voința de luptă, a le distruge sănătatea și viața, introducînd aici un regim de asasinare lentă prin schingiuiri și infomețare.

Iată ce a scris marele scriitor francez Henri Barbusse în cartea sa „Călăii” după vizita pe care o făcuse la Doftana: „În România există o închisoare specială pen-

Așa arăta o celulă a închisorii Doftana

1) Henri Barbusse: „Les Bourreaux”, Paris, 1926, pag. 84—86.

1) Din Arhiva centrală a Institutului de istorie a partidului de pe lângă C.C. al P.M.R., dosar ar. 32011, fila 123.

Adunări consacrate memoriei eroilor de la Doftana

In Capitala au continuat sa aiba loc miercuri adunări comemorative consacrate implinirii a 15 ani de la prabusirea Doftanei.

Sosirea delegației A. R. L. U. S. care a vizitat Uniunea Sovietică

Miercuri a sosit in Capitala delegația A.R.L.U.S. care, la invitația Asociației unionale pentru legăturile culturale cu străinătatea...

Plecarea din Capitala a unei delegații cehoslovace

Miercuri dimineața a părăsit Capitala, inapoiandu-se in patrie, delegația R. Cehoslovace care a participat la elaborarea și semnarea planului de muncă pe anul 1956...

INFORMAȚII

Se aduce la cunoștință deținătorilor particulari de auto-motovehicule ca verificarea autoturismelor și motocicletelor se va face la comisia...

Fără o apropiere între cele două state germane, reunificarea Germaniei nu poate fi realizată

GENEVA (prin telefon de la trimisul nostru special).

Conducătorul delegației de observatori a R. D. Germane, care se află la Geneva pentru a urmări lucrările conferinței ministrilor de Externe ai celor patru puteri...

INTREBARE: Ce apreciere dați discutiilor, așa cum a decurs pînă acum la conferință, la punctul 1 al ordinii de zi?

RASPUNS: Prin propunerile sale cu privire la realizarea unui sistem de securitate in Europa, ministrul de Externe al U.R.S.S., V. M. Molotov...

INTREBARE: Există un număr atît de mare de fapte care arată că se repede se transformă Germania occidentală sub regimul lui Adenauer într-un stat militarizat...

INTREBARE: Există o asociație de soldați în Germania vestică una dintre cele mai influente organizații militariste...

INTREBARE: Există o asociație de soldați în Germania vestică una dintre cele mai influente organizații militariste...

INTREBARE: Există o asociație de soldați în Germania vestică una dintre cele mai influente organizații militariste...

Ecoul internațional al raportului prezentat de L. M. Kaganovici

CAIRO 9 (Agerpres). — Anunțind ședința festivă de la Moscova, ziarul „Al-Ahram” subliniază cuvintele lui L. M. Kaganovici...

BEIRUT 9 (Agerpres). — Ziarele din Liban și Siria publică în prima pagină, sub titluri mari, expunerea raportului lui L. M. Kaganovici...

ATENA 9 (Agerpres). — Ziarele ateniene expun pe scurt conținutul raportului lui L. M. Kaganovici...

HAGA 9 (Agerpres). — Ziarele olandeze publică la loc de frunte expunerea raportului lui L. M. Kaganovici...

HELSINKI 9 (Agerpres). — Ziarele finlandeze publică amănunțite ale ședinței festive consacrate celei de-a 38-a aniversări a Marelui Octombrie...

„O uriașă fabrică de confecții din România”

Reportaj despre fabrica de confecții „Gheorghe Gheorghiu-Dej” publicat în ziarul american „New York Times”

NEW YORK 9 (Agerpres). — Ziarul american „New York Times” din 5 noiembrie publică un amplu reportaj al corespondentului său Jack Raymond...

În continuare autorul remarcă faptul că femeile lucrează 48 de ore pe săptămîna...

Noi manevre ale delegației S. U. A. pentru a strecura Filipinele în Consiliul de Securitate

NEW YORK 9 (Agerpres). — TASS transmite: În ședința plenară din dimineața zilei de 8 noiembrie a Adunării Generale...

După cum se știe, pînă în prezent delegația S.U.A. susținea că acordul de rezoluție al delegațiilor S.U.A. și Angliei...

Incheierea discuțiilor în Comitetul Politic O. N. U. în legătură cu acțiunea radițiilor atomice

NEW YORK 9 (Agerpres). — TASS Comitetul Politic a încheiat examinarea problemei privind acțiunea radițiilor atomice...

În urma votului, proiectul comun de rezoluție al delegațiilor S.U.A., Angliei, Canada și al altor cinci țări în ansamblu a fost adoptat în unanimitate...

Amendamentele sovietice la acest proiect de rezoluție n-au fost adoptate din cauza împotrivirii delegațiilor S.U.A., Angliei și țărilor membre ale N.A.T.O.

După aceea au fost puse la vot amendamentele delegației Indiei care au scos din proiectul de rezoluție clauzele ce îngreșează colaborarea internațională...

Un deceniu de la constituirea Federației Mondiale a Tineretului Democrat

libere, plină de frumusețea construcției noastre, pe care o trăiește tineretul din Uniunea Sovietică și din țările democrat-populare...

Lupta tineretului vest-german pentru pace, împotriva remilitarizării crește în amploare, în ciuda pedicilor puse în calea ei de autoritățile din Germania occidentală.

